

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

73. ragina taikyti ekologiniu miškų klasifikavimu, pavyzdžiui tokiu, kokį 2007 m. pasiūlė naudoti EAA, pagrįstas miško apibrėžtis, kad būtų galima atskirti senus miškus, kuriuose yra daug anglies dioksido, intensyviai tvarkomas monokultūras ir kitų tipų miškus, įskaitant Viduržemio jūros regiono krūmokšnius, pagal gyvybės zonas ir sukcesijos stadijas;

74. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti biologinę miškų įvairovę ir biologinę įvairovę miškuose svarbu apsaugoti visų augalinės sukcesijos stadijų ES miškų įvairovę, nes kiekvienoje augalinės sukcesijos stadijoje sukuriama sąlyga tolesnei stadijai atsirasti ir nesant suderintos visų skirtingų stadijų apsaugos gali kilti didelis pavojus tolesnių stadijų augalinei sukcesijai;

Išorės aspektas

75. ragina Komisiją ir valstybes nares dirbti tarptautiniu mastu siekiant sukurti naują JT miškų apibrėžtį, pagal kurią remiantis gyvybės zonomis būtų išaiškintos natūralių miškų apibrėžtys ir atskirti natūralūs miškai ir miškai, kuriuose vyrauja monokultūros bei nevietinės rūšys; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad ES – viena didžiausių oficialios paramos teikėjų besivystančioms šalims (2003 m. miškų sektoriui suteikta daugiau kaip 600 mln. EUR paramos), dėl šios apibrėžties reikėtų labai patobulinti politikos sričių suderinamumą ir ekonomiškumą; apgailestauja, kad žaliojoje knygoje neleidžiama derinti Europos Sąjungos veiksmų ES ir už jos ribų ir siekti pasaulinio teisiškai įpareigojančio susitarimo JT Miškų forume, nors tai daryti yra būtina,

76. pažymi pasaulinio bendradarbiavimo tiek administraciniu, tiek mokslinių tyrimų lygmeniu, standartų nustatymo, geriausios praktikos ir technologijų bei mokslinės patirties perdavimo srityse svarbą, ypač dėl miškų naikinimo atsirandančių išmetamųjų teršalų mažinimo (angl. REDD) sistemos požiūriu; taip pat pažymi, kad sąžiningo REDD sistemos teikiamos naudos pasidalinimo negalima pasiekti, jeigu nėra aktyvaus bendradarbiavimo ir keitimosi geriausia patirtimi; pabrėžia Pasaulinės aplinkos ir saugumo stebėsenos sistemos (GMES) svarbą braižant, prižiūrint ir registruojant miškų plotus Europos ir tarptautiniu lygmeniu ir tai, kad ši surinkta informacija gali padėti JT derybose dėl klimato kaitos;

*

*   *

77. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

2009 m. Tarybos metinis pranešimas Europos Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų

P7_TA(2011)0227

2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2009 m. Tarybos metinio pranešimo Europos Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų, Europos Parlamentui pateikto pagal 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstitucinio susitarimo II dalies G antraštinės dalies 43 skirsnį (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl 2009 m. bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų, Europos Parlamentui pateiktą pagal 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstitucinio susitarimo II dalies G antraštinės dalies 43 skirsnį⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į minėtąjį 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo,
  - atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl 2007 ir 2008 m. metinių pranešimų dėl BUSP, kurios atitinkamai patvirtintos 2009 m. vasario 19 d. ⁽¹⁾ ir 2010 m. kovo 10 d. ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. poziciją dėl Europos išorės veiksmų tarnybos ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 11 d. rezoliuciją dėl ESBO stiprinimo ir ES vaidmens ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimą dėl politinės atskaitomybės ⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 8 d. Europos Parlamento plenariniame posėdyje vyriausiosios įgaliotinės padarytą pareiškimą dėl esminės EIVT centrinės administracijos struktūros ⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 16 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas dėl ES išorės santykių,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 119 straipsnio 1 dalį,
  - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto nuomonę (A7-0168/2011),
- A. kadangi ES turėtų toliau plėtoti savo užsienio politikos siekius ir puoselėti vertybes bei ginti savo interesus visame pasaulyje vadovaudamasi bendru tikslu prisidėti prie taikos, saugumo, solidarumo skatinimo, konfliktų prevencijos, demokratijos skatinimo, lyčių lygybės, žmogaus teisių apsaugos, pagarbos tarptautinei teisei ir paramos tarptautinėms institucijoms, veiksmingo daugiašališkumo ir tautų savitarpio pagarbos, tvaraus vystymosi, laisvos ir sąžiningos prekybos, taip pat skurdo mažinimo,
- B. kadangi įgyvendinant Lisabonos sutartį atkreipiamas dėmesys į naują Europos išorės veiksmų aspektą ir remiantis šia sutartimi bus skatinama darni, nuosekli ir veiksminga ES užsienio politika ir išorės veiksmai platesniu mastu,
- C. kadangi Lisabonos sutartis – tai naujas postūmis ES užsienio politikoje, pirmiausia suteikiantis institucinių ir veiklos priemonių, kurios galėtų sudaryti ES galimybę imtis tokio tarptautinio vaidmens, kuris atitiktų jos išskirtinę ekonominę padėtį ir jos siekius, taip pat leidžiantis ES organizuoti savo darbą taip, kad ji galėtų efektyviai veikti pasauliniu mastu, dalytis atsakomybe už visuotinį saugumą ir imtis iniciatyvos iešiant bendro atsako į bendras problemas,
- D. kadangi ES, atsižvelgdama į naują postūmį Europos išorės veiksmuose ir siekdama daryti įtaką tarptautiniu mastu, taip pat turi imtis labiau strategiškai koordinuotų veiksmų; kadangi ES gebėjimas daryti įtaką tarptautinei tvarkai priklauso ne tik nuo darnios jos politikos, veikėjų ir institucijų sąveikos, bet ir nuo esamos ES užsienio politikos strateginės koncepcijos, turinčios suvienyti visas valstybes nares ir įtikinti jas vadovautis tais pačiais prioritetais bei tikslais, kad tarptautinėje arenoje jų balsas būtų vieningas ir svarus; kadangi ES užsienio politikoje turi būti numatytos reikiamos priemonės, kad Europos Sąjunga galėtų veiksmingai ir nuosekliai veikti pasaulinėje arenoje,

⁽¹⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 54.

⁽²⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 51.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0280.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0399.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0280, antras priedas.

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

- E. kadangi esama tarptautinė tvarka šiuo metu iš esmės keičiasi, atsiranda naujų iššūkių ir kuriasi naujos jėgos struktūros, todėl ES turi aktyviau bendradarbiauti su galingosiomis ir stiprėjančiomis pasaulio valstybėmis ir nevalstybiniais subjektais, taip pat su dvišaliais ir daugiašaliais partneriais bei institucijomis ir taip paskatinti veiksmingų Europos piliečiams bendrai ir pasauliui apskritai aktualių problemų sprendimų priėmimą, be to, tai gali turėti įtakos pasauliniam saugumui,
- F. kadangi atsižvelgiant į naują postūmį taip pat turi būti apibrėžtas naujas ES naujų ir senų strateginių partnerystės pavyzdys ir kadangi jis turi būti grindžiamas bendromis visuotinėmis vertybėmis, pavyzdžiui, demokratijos skatinimu, pagarba žmogaus teisėms, pagrindinėms laisvėms ir teisinės valstybės principams, taip pat savitarpio nauda, interesais ir bendru pasaulinio saugumo supratimu,
- G. kadangi norint, kad Europos išorės veiksmų prasmę suvoktų ir jiems pritartų ES piliečiai, itin svarbu užtikrinti ES užsienio politikos parlamentinę priežiūrą; kadangi priežiūra didina šių veiksmų teisėtumą; kadangi Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai turi kartu nustatyti, kaip ES turėtų būti organizuojamas ir skatinamas veiksmingas ir nuolatinis tarpparlamentinis bendradarbiavimas pagal Lisabonos sutarties protokolo Nr. 1 9 ir 10 straipsnius,

2009 m. Tarybos metinis pranešimas dėl BUSP

1. palankiai vertina Tarybos metinį pranešimą ir tai, kad jam parengti pasirinkta skaidri dėstymo pagal temas struktūra, kadangi taip galima suprantamai apžvelgti BUSP kryptis ir veiksmus; taip pat palankiai vertina Tarybos siekį toliau ypatingą dėmesį skirti regioninėms konfliktų ir problemų aplinkybėms ir labiau į jas atsižvelgti; tačiau apgailestauja, kad šiame pranešime nepateikta jokių galimų šių konfliktų ir problemų sprendimo būdų;
2. ragina Tarybą neriboti metinio pranešimo dėl BUSP aprėpties, kai viso labo apibūdinami pagal BUSP įgyvendinami veiksmai, bet siekti, kad jis taptų į politiką ir sprendimus nukreipta priemone; laikosi nuomonės, kad pranešimas turėtų būti daugiau negu įvairių šalių įvykių ir pokyčių suvestinė, ir kad jame taip pat turėtų būti sprendžiamas ES užsienio politikos ir priemonių, kurių būtina imtis siekiant ES išorės veiksmų tikslų, veiksmingumo klausimas; ragina Tarybą į pranešimą įtraukti ir BUSP bei kitų Sąjungos išorės politikos sričių koordinavimo bei derinimo vertinimą, taip pat jame pateikti strategines bei organizacines rekomendacijas ateičiai, remiantis BUSP srityje atliekamų veiksmų vertinimu;
3. laikosi nuomonės, kad metinis pranešimas dėl BUSP turėtų būti pagrįstas nauja institucine sąranga, sukurta patvirtinus Lisabonos sutartį, ir kad šis pranešimas turėtų būti priemonė glaudesniai tarpinstituciniam dialogui užtikrinti, ypač aptariant ES užsienio politikos strategijos įgyvendinimą, vertinant jos veiksmingumą ir apibrėžiant būsimą jos kryptį;

Lisabonos sutarties vykdymas

4. pakartoja savo poziciją, kuria remiantis pritariama tam, kad būtų parengta nuosekli ES užsienio politikos strategija, grindžiama Europos Sąjungos sutarties (ESS) 21 straipsnyje nustatytais tikslais ir principais, ir aiškiai apibrėžti ES BUSP interesai; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę visapusiškai išnaudoti savo įgaliojimus inicijuoti, įgyvendinti ir užtikrinti veiksmus, kad būtų laikomasi BUSP, į šį darbą visapusiškai įtraukiant atitinkamus Parlamento organus;
5. pabrėžia, kad reikia labiau derinti Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT), Komisijos ir valstybių narių ir Komisijos veiksmus vadovaujant Komisijos pirmininko pavaduotojai-vyriausiąjai įgaliotinei; ragina gerinti ES ir valstybių sąveiką ir stiprinti institucijų veikėjų savitarpio koordinavimą siekiant geriau integruoti visas susijusias priemones ir politikos sritis bei parengti bendrą ES poziciją svarbiausiais politikos klausimais; mano, kad labai svarbus EIVT, atitinkamų Europos Parlamento organų ir komitetų ir atitinkamų Komisijos tarnybų bendradarbiavimas visais lygmenimis siekiant ES formuoti strateginį požiūrį į ES kaimynystę, į šalis kandidates, potencialias šalis kandidates ir į kitas šalis partneres, taip pat į kitas politikos sritis, kaip antai žmogaus teisių ir demokratijos skatinimas, prekyba, plėtra, saugi energetika, teisingumas ir vidaus reikalai;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

6. tikisi, kad EIVT užtikrins glaudesnę BUSP ir kitų išorės politikos sričių koordinavimą ir kad tai padės sustiprinti ES vaidmenį ir įtaką pasaulyje – tuomet ES galėtų veiksmingiau numatyti savo interesus ir vertybes pasinaudodama priemonėmis, kurios atitiktų jos dabartinį statusą tarptautinės prekybos ir ekonomikos srityse; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę sukurti reikiamas koordinavimo struktūras ir mechanizmus Europos išorės veiksmų tarnyboje;

7. vis dėlto pažymi, kad įsteigus EIVT ir kartu siekiant užtikrinti visapusiškai darnią ir nuoseklią ES bendrą užsienio politiką, visų pirma reikės, kad ES valstybės narės turėtų politinės valios suderinti savo skirtingą požiūrį į pagrindinius užsienio politikos klausimus; mano, kad šiuo požiūriu labai svarbu, jog ES valstybės narės ne tik susitartų dėl BUSP strategijos, bet ir užtikrintų, kad įgyvendindamos savo nacionalinę politiką jos remtų ES poziciją;

8. apgailestauja, kad kai kuriais atvejais pavienių valstybių narių ar jų grupių atstovų pareiškimai sudarė nevieningumo išpūdį ir pavertė Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės darbą ypač sudėtingu; todėl prašo valstybes nars susilaikyti nuo tokių individualių ir nesuderintų veiksmų ir pareiškimų ir stengtis prisidėti prie veiksmingos ir aiškios BUSP; kita vertus, prašo Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės pasistengti, kad ES pozicija būtų aiškiai girdima, greitai ir veiksmingai reaguoti bei suteikti BUSP aiškia ir konkrečia forma;

9. pabrėžia, kad ES specialiųjų įgaliotinių vaidmuo apskritai turėtų apimti atstovavimą ES politikai ir jos koordinavimą regionuose, kuriuose ES turi specifinių strateginių arba saugumo interesų ir kuriems būtina nuolatinė ES parama ir jos matomumas; laikosi nuomonės, kad turi būti užtikrintas glaudus ES specialiųjų įgaliotinių ir atitinkamų EIVT skyrių savitarpio koordinavimas ir kad turėtų būti persvarstyti svarbūs teminiai klausimai, kuriuos anksčiau sprendė asmeniniai įgaliotiniai, o šiuo tikslu pateiktus pasiūlymus turėtų perimti aukšto rango EIVT pareigūnai arba ES specialieji įgaliotiniai; mano, kad prieš apibrėžiant ES specialiųjų įgaliotinių vaidmenį ir įgaliojimus itin svarbu konsultuotis su Parlamentu ir kad pasiūlymai dėl procedūrų ir ES specialiųjų įgaliotinių kompetencijos teikti pranešimus ir ataskaitas Europos Parlamentui turi būti teikiami pagal Europos Sąjungos sutarties 36 straipsnio 1 dalį;

10. primena, kad remiantis Sutartyje nustatyta išimtinė teise, priimant su BUSP ir bendrąja saugumo ir gynybos politika (BSGP) susijusius klausimus turi būti konsultuojamasi su Parlamentu, tinkamai atsižvelgiama į jo nuomonę ir į tai, kad Parlamentas gali teikti rekomendacijas; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę stiprinti Komisijos ir Tarybos iki šiol vykdytus konsultavimosi išorės veiksmų klausimais ir atskaitomybės už juos išpareigojimus; prašo Tarybą priimti konstruktyvų požiūrį taikininio komitete dėl išorės pagalbos priemonių, įskaitant Stabilumo priemonę, pripažįstant Europos Parlamento teisę vykdyti strateginių dokumentų ir daugiamečių veiksmų planų demokratinę priežiūrą, kaip nustatyta SESV 290 straipsnyje;

11. pabrėžia, kad remiantis persvarstytu 2006 m. tarpinstituciniu susitarimu dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo turi būti užtikrintas didesnis BUSP biudžeto procedūros skaidrumas ir tinkamai išspręstas biudžeto valdymo institucijos informavimo reikalavimų klausimas, kad ši institucija būtų nuolat išsamiai informuojama apie šioje srityje priimamų politinių sprendimų pagrindą, aplinkybes ir finansinį poveikį; laikosi nuomonės, kad prieš tvirtinant su BUSP susijusius įgaliojimus ir strategijas būtina apie tai adekvačiai informuoti Europos Parlamentą; palankiai vertina tai, kad Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiosios įgaliotinė priitaria pasiūlymui, pagal kurį siekiama užtikrinti, kad biudžete būtų nurodytos visos svarbios BSGP misijos; taigi mano, kad kiekvieną misiją reikia įrašyti į atskirą biudžeto eilutę siekiant užtikrinti visišką skaidrumą ir demokratinę priežiūrą; primena savo poziciją, kad, norint užtikrinti didesnę BUSP demokratinę teisėtumą, prieš inicijuojant BSGP misijas turėtų būti konsultuojamasi su kompetentingomis Parlamento tarnybomis, kurioms turėtų būti sudaryta galimybė tinkamai stebėti konkrečias BSGP misijas; pabrėžia, kad siekiant įvykdyti patikimumo ir savęs apibrėžimo kriterijus pagal Lisabonos sutartį, reikia skirti pakankamai biudžeto išteklių BUSP tikslams įgyvendinti;

12. mano, kad iškilus būtinybei teikti *ex ante* informaciją, be nuolat rengiamų bendrų konsultacinio pobūdžio susitikimų BUSP klausimais turėtų būti rengiami papildomi susitikimai; todėl siūlo rengti susitikimus taip, kad jų metu būtų galima pasisemti itin svarbios strateginės ir politinės-karinės patirties, geriau planuoti ir valdyti būsimas misijas, taip pat padėti vystyti perspektyvų požiūrį į ateities reikmes; taip pat primena, kad Parlamentas turi teisę dalyvauti konsultacijose ir kad jam būtina adekvati informacija apie skubias konkrečių iniciatyvų, kurių BUSP pagrindu imtasi pagal Europos Sąjungos sutarties 41 straipsnio 3 dalį, finansavimo procedūras;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

13. atsižvelgdamas į keturšalio dialogo metu Madride pasiektą susitarimą dėl Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) sukūrimo ir veikimo ir į Finansinių reglamentą, iš dalies pakeistą atsižvelgiant į EIVT, remia biudžeto punktų, skirtų trimis pagrindinėms pagal BUSP / BSGP vykdomoms misijoms, sukūrimą 2011 m. biudžete; mano, kad dėl šio patobulinto misijų identifikavimo bus padidintas BUSP ir (arba) BSGP skaidrumas ir atskaitomybė ir tai pasitarnaus ES interesams; pabrėžia, kad pagrindinių BUSP / BSGP misijų nustatymas neturi daryti neigiamos įtakos su mažesnio masto ir politinio matomumo misijomis susijusiai informacijai ir skaidrumui;

14. vis dėlto laikosi nuomonės, kad ši nomenklatūra yra būtina sąlyga ir tik pirmas žingsnis kuriant visiškai detalų BUSP biudžetą, kuris sudarytų sąlygas visapusiškai pagal šią politiką vykdomų misijų apžvalgai ir tolesniems veiksams; mano, kad tokia nauja nomenklatūra neturės neigiamos įtakos nei būtinam BUSP biudžeto lankstumui, nei jau vykdomų misijų veiksmų tęsimui;

15. primena SESV, kuria siekiama bendro sprendimo procedūrą padaryti įprasta procedūra ir dėl kurios panaikinamos konkrečios išlygos ar procedūros, kurios buvo taikomos kai kurioms priemonėms ar politikos kryptims pagal buvusią Sutartį ir tarpinstitucinį susitarimą, dvasiškai; patvirtina, kad nuostatos, pagal kurias apribojamas BUSP finansavimo lankstumas, dabar neturi pagrindo; pabrėžia, kad atsižvelgiant į minėtas pastabas ir siekiant stiprinti BUSP veiksmingumą ir atskaitomybę, palaikant tarpinstitucinius santykius galiausiai turėtų įsivyrtauti nauja dialogo, abipusio pasitikėjimo ir keitimosi informacija kultūra tiek politikos apibrėžimo etapu, tiek vykdymo ir *a posteriori* vertinimo etapais;

16. pabrėžia, kad, turint mintyje tai, jog netrukus vyks svarstymai dėl 2014–2020 m. daugiamečių finansinės programos, turi būti atlikta išsami ilgalaikių BUSP finansinių poreikių analizė;

17. pakartoja savo poziciją, kad, remiantis SESV 218 straipsnio 6 dalies nuostatomis, Europos Parlamento nuomonės ir pritarimo reikia visiems tarptautiniams susitarimams, įskaitant tuos, kurie daugiausiai susiję su BUSP, išskyrus tik tuos atvejus, kai susitarimas išimtinai susijęs su BUSP; remiantis SESV 218 straipsnio 10 dalies nuostatomis, Parlamentui turi būti teikiama visa informacija pradinio, derybų ir baigiamuoju tarptautinių susitarimų sudarymo procedūrų etapais; tikisi, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė procedūros metu teiks visą reikalingą informaciją apie derybas, įskaitant apie derybų kryptis ir derybų tekstų projektus, ir primena, kad politinės atsakomybės deklaracijoje Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė įsipareigojo taikyti pagrindų susitarimo dėl tarptautinių susitarimų nuostatas konfidencialiems BUSP dokumentams; ragina kurti veiksmingas procedūras, kuriais taikant būtų nuosekliai paisoma Parlamento išimtinių teisių ir kartu užtikrinamas reikalingo lygio konfidencialumas; mano, kad būtina sudaryti išsamų susitarimą, kuris apimtų visas institucijas ir visas ES tarnybas, siekiant reglamentuoti Parlamento narių galimybes gauti konfidencialius dokumentus;

18. atkreipia dėmesį į savo įsipareigojimą pagal Sutartį kartu su nacionaliniais parlamentais nustatyti, kaip turėtų būti organizuojamas ir skatinamas veiksmingas ir nuolatinis tarpparlamentinis bendradarbiavimas, visų pirma bendros užsienio, saugumo ir gynybos politikos srityje; apgailestauja, kad vis dar nėra susitarta kaip tą padaryti; primygtinai pažymi, kad Europos Parlamento atstovavimas vykdant bet kokios naujos formos tarpparlamentinį bendradarbiavimą turėtų būti tokios apimties, kuri būtų proporcinga jo vaidmens užsienio reikalų srityje įvairovei ir svarbai, ir, tuo remdamasis, pakartoja savo norą su nacionaliniais parlamentais sudaryti susitarimą, kuris padėtų iš tiesų sustiprinti Europos Sąjungos kaip pasaulinio lygmens veikėjos parlamentinį aspektą,

Pagrindiniai teminiai BUSP klausimai

19. pabrėžia, kad BSGP veiksmai turėtų būti įtraukti į visapusišką pagalbos politiką, kuri apimtų krizę išgyvenančias šalis ir regionus, kuriuose kyla pavojus ES vertybėms ir strateginiams šalių interesams ir kuriuose BSGP veiksmai suteiktų tikros papildomos naudos skatinant taiką, stabilumą ir plėtojant teisingą valstybę; taip pat pabrėžia, kad išmokyti pamokų įsisavinimo procese daugiau dėmesio turi būti skiriama tikslesniam kiekvienos sėkmingai įvykdytos operacijos vertinimui ir jos ilgalaikiam poveikiui ten, kur ji buvo vykdoma;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

20. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę, Tarybą ir valstybes narės atstatyti sutrikusią civilinių ir karinių EIVT planavimo gebėjimų pusiausvyrą ir padidinti darbuotojų skaičių teisingumo, civilinio administravimo, muitinės ir tarpininkavimo srityse siekiant BSGP misijose užtikrinti tinkamą ir pakankamą kompetenciją;

21. pabrėžia būtinybę optimaliai koordinuoti ES veiksmus, kurių imamasi kilus nelaimei, ir kitas ES priemones, pvz., BSGP civilines ir (arba) karines misijas, kurios jau vykdomos arba galėtų būti vykdomos siekiant padėti įveikti krizę; laikosi nuomonės, kad dažnai itin griežtas karinių ir civilinių krizių valdymo operacijų atskyrimas atspindi gerokai pasenusius institucinius modelius ir kad civilinių ir karinių pajėgumų sąveika ir bendradarbiavimu galima geriau atsiliiepti į tikrovės iššūkius; todėl pabrėžia, kad būtinas sisteminis poreikių vertinimas kiekvienu konkrečiu atveju siekiant, kad būtų geriausiai derinamos karinės ir civilinės priemonės, kadangi tam tikrais atvejais gali prireikti derinti karines ir civilines priemones remiantis visapusišku supratimu apie saugumo ir plėtros sąsajas;

22. mano, kad ES strateginis prioritetasis yra stiprinti tarptautines krizių valdymo partnerystes ir skatinti dialogą su kitomis organizacijomis, kurios atlieka svarbų vaidmenį valdant krizes, pvz., su JT, NATO, Afrikos Sąjunga (AS), Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO), ir su trečiosiomis šalimis, pvz., su JAV, Turkija, Norvegija ir Kanada, taip pat svarbu derinti veiksmus, dalytis informacija ir telkti išteklius, reikalingus taikai užtikrinti ir palaikyti, įskaitant bendradarbiavimą krizės valdymo, ypač jūrų saugumo, klausimais ir kovą su terorizmu vadovaujantis tarptautinės teisės nuostatomis;

23. pabrėžia, kad EIVT įsteigimas suteikia ES unikalią galimybę įgyvendinti savo išipareigojimus konfliktų prevencijos ir taikos palaikymo srityse, ypač įgyvendinant Goteburgo programą, ir dar labiau išplečia ES galimybes užkirsti kelią konfliktams, o tai yra alternatyva krizių valdymui; šiuo tikslu pabrėžia, kad labai svarbu Konfliktų prevencijos ir saugumo politikos direktoratui suteikti tokias pat sąlygas kaip ir kitiems direktoratomis, skiriant jam pakankamai išteklių politikos programavimui, stiprinant ryšius su geografiniais departamentais bei užmezgant oficialius santykius su atitinkamomis Tarybos darbo grupėmis; mano, kad taip pat reikia persvarstyti dabartinę krizių valdymo struktūros ir Konfliktų prevencijos ir saugumo politikos direktorato atskyrimą;

24. įspėja apie pavojų, kad ES gali tapti pernelyg priklausoma nuo trečiųjų šalių tiekiamos energijos, nes tokiu atveju galėtų kilti grėsmė jos užsienio politikos savarankiškumui; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad energetinio saugumo sąvoka iš esmės susijusi su energijos tiekimo saugumu; todėl primena, kad turi būti skubiai sprendžiami su energetika susiję uždaviniai skatinant ir atsinaujinančiųjų, ir vidinių energijos išteklių naudojimą, baigiant kurti veiksmingą energijos vidaus rinką ir įgyvendinant bendrą Europos užsienio politiką energetikos srityje, grindžiamą energijos tiekėjų įvairinimu ir lengvinant strateginių energetikos infrastruktūros projektų, tokių kaip „Nabucco“ ar kitų perspektyvių Pietinio koridoriaus alternatyvų, įgyvendinimą; remia integruotą ir tarpusavyje sąveikaujantį Europos energetikos tinklą; apgailestauja, kad valstybės narės aktyviai remia iniciatyvas, kurios iš tikrųjų konkuruoja su pastangomis, nukreiptomis į energijos tiekimo šaltinių užtikrinimą ir įvairinimą;

25. palankiai vertina Europos Vadovų Tarybos sprendimą paprašyti Komisijos iki 2011 m. birželio mėn. pateikti komunikatą dėl energijos tiekimo saugumo ir tarptautinio bendradarbiavimo, kuriuo būtų toliau siekiama darnių ir nuoseklių ES išorės veiksmų energetikos srityje; todėl ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ryžtingai įgyvendinti Parlamento rekomendacijas dėl nuoseklios ir koordinuotos politikos parengimo, visų pirma skatinant ES sanglaudą konstruktyvaus dialogo su energijos tiekėjais, ypač su Rusija, taip pat su tranzito šalimis, pagrindu; laikosi nuomonės, kad įgyvendinant ES plėtros ir kaimynystės politiką, įskaitant politinį dialogą ir praktinį bendradarbiavimą su partneriais, taip pat turėtų būti visapusiškai atsižvelgta į energijos tiekimo saugumą;

26. atkreipia dėmesį į naujos kartos saugumo iššūkius ir pavojus; pvz., kibernetinius antpuolius, socialinius neramumus, politinius maištavimus, pasaulinius nusikaltėlių tinklus ir ekonominės veiklos rūšis, kurios kelia pavojų teisinės valstybės ir demokratijos principams, ir pabrėžia šioms aplinkybėms skirtų strateginių planų parengimo svarbą;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

27. pabrėžia, kad būtina koordinuoti pasirengimą įveikti neįprastas grėsmes, pvz., elektroninės erdvės pavojų; ragina Komisiją ir Tarybą atlikti kruopščią grėsmių ir poreikių šioje srityje analizę ir parengti daugialypę ir išsamią Europos elektroninės erdvės saugumo strategiją, kurioje būtų pateikti nenumatytų atvejų planai kibernetinių atakų atveju;

28. pabrėžia, kad į ES užsienio politiką turi būti įtrauktas Europos laisvės, saugumo ir teisingumo išorės aspektas; pakartoja, kad svarbu tinkamai valdyti migraciją; mano, kad būtina užtikrinti kilmės ir tranzito šalių bendradarbiavimą ir skatinti tikrą šių šalių bendradarbiavimą įgyvendinant pozityvių sąlygų politiką;

29. pakartoja savo poziciją, kad klimato kaitos problemai tapus esmine tarptautinių santykių dalimi ES turi stiprinti savo vadovaujamojo vaidmenį klimato valdymo pasauliniu lygmeniu srityje ir toliau plėtoti dialogą su kitais pagrindiniais veikėjais, pvz., su stiprėjančios ekonomikos valstybėmis (Kinija, Brazilija, Indija), Rusija, Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir besivystančiomis šalimis;

30. mano, kad siekiant, jog ES užsienio politika ir išorės veiksmai atitiktų jos pačios vertybes, prioritetas turi būti teikiamas siekiui vystyti demokratiją, teisei valstybei, geram valdymui ir teisingai visuomenei, nes taisyklėmis grindžiama demokratinė visuomenė yra pagrindas žmogaus teisėms puoselėti ir stabilumui stiprinti; taigi pakartoja savo poziciją, kad būtina ryžtingai įtraukti žmogaus teisių klausimą į ES užsienio politiką; yra įsitikinęs, kad parengus naują ES institucinę struktūrą, ypač ikūrus EIVT ir jos specialųjį skyrių, ES suteikta galimybė imtis nuoseklesnių ir efektyvesnių veiksmų šioje srityje; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę plėtojant dvišalius santykius su trečiosiomis šalimis ir aktyviai dalyvaujant tarptautiniuose forumuose siekti, kad trečiosios šalys gerbtų žmogaus teises, taip pat pasisakytų prieš žmogaus teisių pažeidimus ir nesivaržytų taikyti atitinkamų priemonių, jei šios teisės pažeidžiamos; atsižvelgdamas į didėjančią grubių tikėjimo laisvės pažeidimų skaičių, ragina Komisiją atlikti išsamų vertinimą ir įtraukti tikėjimo laisvės klausimą į ES žmogaus teisių politiką;

31. mano, kad religijos ir tikėjimo laisvė visame pasaulyje – ypač krikščionių, persekiojamų ar nykstančių mažumų ir religinių disidentų – ir skirtingų religijų dialogas yra nauji pagrindiniai BUSP klausimai; pabrėžia, kad religijos ir tikėjimo laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė, todėl skirtingų religijų dialogas būtų ir priemonė kovoti su diskriminacija ir smurtu dėl religijos, kuri padėtų siekti politinio ir visuomeninio stabilumo; todėl ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę kuo skubiau parengti ES strategiją dėl žmogaus teisės į religijos ar tikėjimo laisvę įgyvendinimo; taip pat ragina ją sukurti nuolatinius pajėgumus EIVT Žmogaus teisių direktorate, kad būtų stebima padėtis vyriausybių ir visuomeninių religijos laisvės ir susijusių teisių apribojimų srityje;

32. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę užtikrinti, kad BUSP ir veiksmai padėtų visiškai įgyvendinti JT Saugumo Tarybos rezoliuciją (JTSTR) Nr. 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo, kurioje moterys skatinamos dalyvauti sprendžiant konfliktus visais aspektais ir visais lygmenimis; taip pat ragina įgyvendinant BUSP atsižvelgti į JTSTR 1820 (2008) dėl seksualinio smurto konfliktų zonose ir pasibaigus konfliktams, taip pat į vėlesnes JTSTR 1888 (2009), 1889 (2009) 1960 (2010), kurios remiasi pirmiau minėtomis rezoliucijomis; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę, ES valstybes nares ir BSGP misijos vadovus pasirūpinti, kad bendradarbiavimas ir konsultacijos su vietos moterų organizacijomis taptų įprasta kiekvienos BSGP misijos dalimi; apgailestaudamas pastebi, kad iki šiol tik viena moteris buvo paskirta į aukštą pareigą EIVT, ir tik viena moteris yra ES specialioji įgaliotinė;

Svarbiausi geografiniai BUSP prioritetai

Daugiašalė diplomatija, tarptautinės organizacijos

33. pabrėžia, kad veiksminga daugiašalė politika turėtų būti pagrindinis Sąjungos strateginis interesas ir kad šiomis aplinkybėmis ES turėtų imtis pagrindinio vaidmens tarptautinio bendradarbiavimo srityje, remti tarptautines institucijas, lengvinti tarptautinį susitarimą ir pažangius veiksmus pasauliniu lygmeniu; pabrėžia, kad būtina skubiai spręsti visų ES piliečių susirūpinimą keliančius visuotinius klausimus, pvz., dėl kovos su terorizmu, organizuotu nusikalstamumu, pandemijomis ir klimato kaita, dėl elektroninės erdvės saugumo,

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) siekio ir skurdo panaikinimo, energetinio saugumo užtikrinimo, masinio naikinimo ginklų neplatavimo, taikaus konfliktų sprendimo ir nusiginklavimo, migracijos valdymo bei žmogaus teisių ir pilietinių laisvių skatinimo; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia geriau stebėti ES lėšų naudojimą pagal Europos Audito Rūmų specialią ataskaitą Nr. 15/2009;

34. teigiama vertina tai, kad 2011 m. gegužės 3 d. buvo priimta JT Generalinės Asamblėjos rezoliucija dėl ES dalyvavimo JT veikloje, kurioje atsižvelgiama į institucinius pokyčius, įvykusius priėmus Lisabonos sutartį, ir kuri įgalina ES atstovus laiku ir veiksmingai pristatyti ES pozicijas JT ir jas propaguoti; mano, kad norint išspręsti didžiausias regionines ir pasaulines problemas itin svarbu bendrauti su ES strateginiais partneriais; be to, rekomenduoja vystyti strategines partnerystes atsižvelgiant į daugiašališkumo aspektą, t. y. įtraukti visuotinės svarbos klausimus į ES dvišalių ir daugiašalių aukščiausio lygio susitikimų darbotvarkes; ragina Prancūziją ir Jungtinę Karalystę, kaip nuolatines JT Saugumo Tarybos (JTST) nares, remiantis Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnio 2 dalimi, reikalauti, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė būtų kviečiama pateikti ES poziciją visais atvejais, kai ES priima poziciją klausimu, kuris įtrauktas į JTST darbotvarkę; mano, kad Europos Sąjungai turėtų būti atstovaujama daugiašalėse finansinėse organizacijose, ypač Tarptautiniame valiutos fonde ir Pasaulio banke, nepažeidžiant galimybės atstovauti valstybėms narėms;

35. laikosi nuomonės, kad ES, siekdama labai sustiprinti ES ir NATO partnerystę, turėtų pasinaudoti priimta naująja NATO strategine koncepcija, kartu plėtojant ES užsienio ir gynybos politiką; šiuo atžvilgiu palankiai vertina konkrečius Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės pasiūlymus, pateiktus NATO generaliniam sekretoriui, kuriais siekiama sukurti bendrus organizacinius santykius; pabrėžia, kad ES pripažįsta daugelį saugumui kylančių grėsmių, kurias NATO nurodė savo naujojoje strateginėje koncepcijoje; atkreipia dėmesį į būtinybę ieškoti parankių būdų siekiant įveikti esamus sunkumus; atsižvelgdamas į tai, ragina ES pasinaudoti savo įtaka ir sėkmingai užbaigti tebevykstantį procesą, kad būtų visapusiškai išspręsta Kipro problema, taip įveikiant Kipro ir Turkijos nesutarimus, kadangi tai trukdo plėtoti glaudesnę ES ir NATO bendradarbiavimą;

36. mano, kad svarbu užtikrinti, jog esamos pajėgos ir išteklių, kuriais didžiąja dalimi naudojasi abi organizacijos, būtų naudojami kiek įmanoma veiksmingiau, taip pat svarbu sudaryti tinkamas sąlygas Europos karių ir civilių saugumui užtikrinti; ragina NATO susilaikyti nuo civilinių krizių valdymo pajėgumų vystymo, nes taip tik būtų dubliuojamos ES struktūros ir pajėgumai; ragina parengti nuoseklią strategiją dėl branduolinių ginklų neplatavimo ir nusiginklavimo plėtojant ES ir NATO bendradarbiavimą ir atsižvelgiant į 2010 m. Branduolinio ginklo neplatavimo sutarties (angl. NPT) persvarstymo konferencijoje priimtą deklaraciją; ragina NATO ir Rusiją kartu dėti pastangas siekiant tarpusavio pasitikėjimu grindžiamų stabilesnių santykių;

37. pripažįsta būtinybę stiprinti ESBO ir dar kartą patvirtinti vertybes, kuriomis vadovaujasi ši organizacija; yra tvirtai įsitikinęs, kad ES turėtų veiksmingai dalyvauti sprendžiant ESBO stiprinimo klausimą, įskaitant būtinybę užtikrinti, kad per šį procesą nebūtų susilpnintas nė vienas iš trijų šios organizacijos aspektų (politinis ir karinis, ekonominis ir aplinkosauginis bei žmogiškasis); pabrėžia, kad ES taip pat turėtų atkreipti dėmesį į tai, jog svarbu tęsti Korfu procesą ir nuolat rengti aukščiausio lygio susitikimus siekiant politiškai paremti ESBO veiklą ir paskatinti jos matomumą;

38. pripažįsta vis didėjančią Arkties regiono tarptautinį statusą bei svarbą ir ragina parengti socialiniu, aplinkos ir ekonominiu požiūriu tvirtą ES Arkties politiką, kurioje būtų atsižvelgiama į vietos tautų teises; mano, kad Arkties taryba, Šiaurės dimensijos politika ir Barenco jūros ir Europos Arkties taryba turi didžiausią reikšmę plėtojant bendradarbiavimą Arkties regione, remia ES siekį tapti nuolatine stebėtoja Arkties taryboje; pabrėžia, kad EIVT reikia sukurti Arkties padalinį;

Transatlantiniai santykiai

39. pakartoja savo išpareigojimą transatlantinei partnerystei, kuri yra ES išorės veiksmų dalis ir vienas iš pagrindinių ramsčių; be to, ragina ES dar kartą patvirtinti savo išpareigojimą dėl transatlantinės partnerystės su JAV ir tikslą sukurti transatlantinę rinką be jokių kliūčių, kuris turėtų suteikti pagrindą tvirtesnei transatlantinei partnerystei; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę siekti geriau derinti ir plėtoti ES ir JAV, jos artimiausios sąjungininkės ir strateginės partnerės, bendradarbiavimą; prašo ją užtikrinti, kad ES veiktų kaip nuosekli, aktyvi ir lygiavertė, tačiau savarankiška JAV partnerė, be kita ko, gerinant saugumą ir stabilumą pasaulyje, skatinant taiką ir pagarbą žmogaus teisėms; be to, ragina laikytis bendro požiūrio į tokius pasaulinius iššūkius, kaip branduolinio ginklo platinimas, terorizmas, klimato kaita ir

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

energetinis saugumas, taip pat į pasaulio valdymą remiant ir pertvarkant tarptautines institucijas ir skatinant pagarbą tarptautinei teisei, ir į taikų konfliktų sprendimą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę atidžiai derinti ES ir JAV veiksmus bei užtikrinti jų sąveiką siekiant stabilumo ir saugumo Europos žemyne ir visame pasaulyje; šio tikslo turėtų būti siekiama tinkamai bendradarbiaujant su atitinkamais veikėjais, kaip antai Rusija, Kinija, Indija, Turkija, ir atsižvelgiant į siekį užtikrinti stabilumą didesnėje dalyje Artimųjų Rytų, Viduržemio jūros regione, Irane, Afganistane ir Pakistane;

40. ragina plėtoti visapusišką ES ir JAV strategiją siekiant pagerinti saugumo padėtį didžiojoje Artimųjų Rytų dalyje, Irane, Afganistane ir Pakistane, bendradarbiaujant su Turkija, Rusija ir Kinija;

Vakarų Balkanai

41. patvirtina, kad galimybę tapti ES narėmis turi visos Vakarų Balkanų šalys, ir pabrėžia nuolatinio regiono šalių ir ES išipareigojimo dalyvauti plėtros procese svarbą; primena, kad ES plėtros perspektyva – tai svarbi paskata tęsti politines ir ekonomines reformas Vakarų Balkanų šalyse, kuriomis prisidedama prie veiksmingo stabilumo ir vystymosi regione;

42. pripažįsta visų regiono šalių pažangą siekiant narystės ES, tačiau pažymi, kad politinis nestabilumas ir institucinis silpnumas kartu su neišsprętais daugiašaliais klausimais kliudo tolimesnei kai kurių šalių integracijos į ES pažangai; pabrėžia, kad Sąjungai reikia aiškios ir bendros šio regiono vizijos; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ir Komisiją aktyviai dalyvauti sprendžiant nuolatinės problemas;

43. atkreipia dėmesį į tai, kad padėtis Kosove lieka stabili ir taiki, tačiau pažeidžiama; yra susirūpinęs dėl rimtų problemų ir rinkimų įstatymo pažeidimų, su kuriais per pastarojo meto rinkimus susidurta keliose savivaldybėse, ir ragina ES atidžiai stebėti demokratijos padėtį Kosove; ragina visus dalyvaujančius subjektus imtis veiksmų siekiant pagerinti demokratinių teisių padėtį ir visų Kosovo gyventojų gyvenimo sąlygas, taip pat pabrėžia, jog svarbu vykdyti rinkimų reformą ir užtikrinti, kad rinkimai būtų rengiami sąžiningai, kadangi tai dalis dabartinių demokratinių pokyčių Kosove; ragina Kosovo politikus laikytis Konstitucijos; ragina naująją Kosovo vyriausybę ir parlamentą ateityje tobulinti rinkimų procesus ir užtikrinti Kosovo piliečiams demokratines teises bei stengtis pagerinti Kosovo integracijos į Europą perspektyvas; žino, kad ne visos valstybės narės pripažino Kosovo nepriklausomybę;

44. palankiai vertina Kosovo ir Serbijos dialogą ir pabrėžia, kad šios šalys galėtų prisidėti prie stabilumo ne tik Kosove, bet ir visame regione, be to, galėtų padėti pagerinti visų Kosovo gyventojų padėtį; visiškai pritaria tam, kad reikia labiau remti Europos Sąjungos teisinės valstybės misijos Kosove (EULEX) veiklą, kad būtų išspręsta per Kosovo konfliktą dingusių asmenų problema bei tiriamas ir vykdomas su tuo susijusių organizuotų nusikaltėlių grupių baudžiamasis persekiojimas, visų pirma dėl nežmoniško elgesio ir prekybos organais vykstant konfliktui ir iš karto po jo; ragina EULEX nuodugniai ištirti šiuos kaltinimus ir pradėti baudžiamąjį procesą prieš visus atsakingus asmenis; pakartoja, kad EULEX turi remti vietos administraciją ir teikti jai pagalbą gero valdymo klausimais, taip pat reikia užtikrinti, kad ši misija veiksmingai veiktų visoje Kosovo teritorijoje ir kad būtų plečiama jos veikla Kosovo šiaurėje; ragina Komisiją nedelsiant pradėti dialogą dėl vizų su Prištinos valdžios institucijomis siekiant nustatyti vizų režimo liberalizavimo gaires;

45. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę po rinkimų stiprinti dialogą su Bosnijos ir Hercegovinos politiniais lyderiais, siekiant padėti šaliai ir jos gyventojams toliau siekti integruotis

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

į ES; mano, kad Bosnija ir Hercegovina padarė nedidelę pažangą reformų, susijusių su ES integracijos procesu, srityje ir daugiausia dėmesio toliau skiria etniniams ir vientisumo klausimams, o tai gali būti kliūtis norint įvykdyti narystės ES ir NATO reikalavimus;

46. reiškia didelį susirūpinimą dėl tebesitęsiančio vidaus konflikto Albanijoje ir ragina vyriausybę ir opoziciją susilaikyti nuo jėgos panaudojimo ir pradėti naują dialogą siekiant užbaigti konfliktą ir pasiekti ilgalaikį kompromisą; šiuo atžvilgiu palankiai vertina Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės atstovo iniciatyvą, kuri derinama su Komisijos nariu, atsakingu už plėtrą ir Europos kaimynystės politiką;

Rytų partnerystė

47. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ir Komisiją laikytis išipareigojimo plėtoti Rytų partnerystę su rytinėmis Europos kaimynėmis siekiant jų politinės vienybės ir ekonominės integracijos (taip pat ir energetikos srityje) remiantis bendromis Europos vertybėmis ir atsižvelgiant į sąlygas bei paskatas, kurios skirtos reformoms pradėti; primena, kad dėl neišspręstų konfliktų regione dalyvaujančios šalys patenka į tokią padėtį, kurioje taika nėra tvari; ragina dalyvaujančias šalis siekti taikaus konfliktų sprendimo ilguoju laikotarpiu; pabrėžia, kad svarbu atsižvelgti į tarptautinius žmogaus teisių standartus vykstančiose derybose dėl asociacijos susitarimo su Rytų partnerystės šalimis; ragina pateikti iniciatyvas ir veiksmus, kurie padėtų skatinti ir remti regioninį bendradarbiavimą Pietų Kaukaze;

48. viliasi, kad Komisijos pradėtas Europos kaimynystės politikos reformavimo procesas padės sukurti naują strateginę viziją ir diferencijuotą požiūrį šioje srityje į interesų sritis, atsižvelgiant į įvairius Europos Sąjungos interesus, iššūkius ir regionines grėsmes;

49. dar kartą patvirtina, kad būtinas nuoseklus požiūris regioninio bendradarbiavimo procesuose siekiant, kad iniciatyvos ir priemonės, kurias ES pasiūlė įgyvendinant Rytų kaimynystės programą (Europos partnerystė, Juodosios jūros sinergija ir (arba) ES Juodosios jūros regiono strategija ir pan.), būtų veiksmingos; laikosi nuomonės, kad reikia užtikrinti pasiūlytų iniciatyvų papildomumą ir diferencijavimą, ypač projektų lygmeniu, kad būtų galima veiksmingiau panaudoti išteklius ir pasiekti konkrečių rezultatų;

50. smerkia griežtas represines Baltarusijos Prezidento A. Lukašenkos režimo priemones, po 2010 m. gruodžio 19 d. prezidento rinkimų panaudotas prieš opozicijos narius, žurnalistus ir pilietinės visuomenės atstovus, ir ragina nedelsiant išlaisvinti visus sulaikytuosius ir panaikinti jiems visus kaltinimus; palankiai vertina 2011 m. sausio 31 d. priimtą Tarybos sprendimą uždrausti 157 atrinktiems Baltarusijos pareigūnams išduoti vizas ir išaldyti jų finansinį turtą; laikosi nuomonės, kad sankcijos Baltarusijos valdžios pareigūnams turėtų būti taikomos tol, kol iš Baltarusijos kalėjimų bus išleisti visi politiniai kaliniai; palankiai vertina 2011 m. vasario 2 d. vykusios tarptautinės paramos teikėjų konferencijos „Solidarumas su Baltarusija“ rezultatus – šioje konferencijoje ES išipareigojo suteikti 17,3 mln. EUR paramos pilietinei visuomenei, ypač studentams ir nepriklausomai žiniasklaidai; laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų skatinti žmonių, gyvenančių ES ir Baltarusijoje, asmeninius ryšius; ragina valstybes nares, kurios dar to nepadarė, imtis vienašalių veiksmų palengvinti vizų išdavimą bei sumažinti trumpalaikių vizų, ypač Šengeno zonos, kainą, kadangi jos labiausiai reikalingos plačiajai visuomenei, studentams ir kitiems jauniems žmonėms; pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad Baltarusija nebūtų izoliuota, ypač nuo šiuo metu vykdomos regioninės veiklos;

51. ragina skubiai įkurti ES Rytų kaimynystės parlamentinę asamblėją (EURONEST), tačiau neįtraukti į ją Baltarusijos parlamento atstovų – taip būtų pabrėžtas šios asamblėjos vaidmuo stiprinant demokratiją ir demokratines institucijas, taip pat jos svarba daugiau dėmesio skiriant parlamentiniam partnerystės aspektui;

52. apgailestauja, kad nepasiekta esminės pažangos sprendžiant įsisenėjusius konfliktus Pietų Kaukaze; pabrėžia, kad šios kliūtys stabdo Rytų partnerystės daugiašalio ir regioninio aspekto plėtotę; tikisi, kad EIVT atliks didesnę vaidmenį regione, ir ragina imtis dar aktyvesnio vaidmens siekiant palengvinti šalių dialogą plėtojant priemones, kuriomis kuriamas pasitikėjimas, skatinant žmonių tarpusavio ryšius ir taip padedant surasti ilgalaikį sprendimą;

53. pabrėžia aktyvesnio ES vaidmens svarbą sprendžiant įsisenėjusius konfliktus Padniestrėje ir Pietų Kaukaze;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

54. palankiai vertina ir remia Moldovos Respublikos valdžios institucijų išsipareigojimą stiprinti santykius su Europos Sąjunga siekiant sudaryti asociacijos susitarimą, plėtoti dialogą dėl vizų režimo liberalizavimo ir pradėti derybas dėl laisvosios prekybos susitarimo;

Europos Sąjungos Juodosios jūros strategija

55. ragina Komisiją paspartinti programų pagal Juodosios jūros sinergijos iniciatyvą įgyvendinimą ir išlaikyti šį klausimą Europos išorės veikslių tarnybos (EIVT) darbotvarkėje;

56. pabrėžia Juodosios jūros regiono svarbą Rytų partnerystei ir mano, kad šiuo atžvilgiu reikalingas aktyvesnis Europos Sąjungos dalyvavimas;

Vidurinė Azija

57. pripažįsta dideles strateginio ES ir Vidurinės Azijos bendradarbiavimo plėtros galimybes; atsižvelgdamas į regiono geopolitinę vietą ragina išplėsti bendradarbiavimą siekiant susidoroti su bendrais saugumo uždaviniais ir išspręsti politinius, ekonominius ir energetinius klausimus; pabrėžia, kad reikia skubiai spręsti vandentvarkos klausimus regionų lygmeniu siekiant skatinti bendrą tvarų vystymą, gerinti žmonių saugumą, padėti palaikyti gerus santykius su kaimyninėmis šalimis ir išvengti konfliktų;

Rusija

58. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę užtikrinti, kad ES požiūris į Rusiją, įskaitant per derybas dėl naujojo ES ir Rusijos susitarimo, būtų nuoseklus; be to, ragina ją užtikrinti, kad teisinės valstybės stiprinimas, įskaitant tarptautinę teisę, abipusiškumo ir skaidrumo principai, taip pat išsipareigojimas vadovautis pliuralistinės demokratijos vertybėmis ir pagarba žmogaus teisėms būtų naujojo išsamaus susitarimo pagrindas; pabrėžia, kad išsipareigojimas pagerinti žmogaus teisių padėtį Rusijoje ir kovoti su korupcija, ypač teisės srityje, turi būti neatskiriama šio naujo susitarimo dalis; tikisi nuolatinės pažangos dabartinėse derybose;

59. pabrėžia, kad teisinės valstybės principo stiprinimas visose Rusijos viešojo gyvenimo srityse, įskaitant ekonomiką, būtų naudingas visuomenei kaip visumai; ragina stiprinti ES ir Rusijos dialogą žmogaus teisių klausimais siekiant skatinti teigiamus pokyčius Rusijoje žmogaus teisių atžvilgiu; ragina imtis veiksnių ir įgyvendinti iniciatyvas, kuriomis būtų gerinami ryšiai tarp Europos ir Rusijos pilietinės visuomenės ir stiprinama Rusijos pilietinė visuomenė; atsižvelgdamas į tai pabrėžia partnerystės svarbą modernizacijos procesui; taip pat pabrėžia, kad būtina atgaivinti tarpusavio pagarbos ir abipusiškumo principais grindžiamą partnerystę su Rusija siekiant spręsti kovos su terorizmu, energetinio saugumo ir energijos tiekimo, klimato kaitos, nusiginklavimo, konfliktų prevencijos ir branduolinių ginklų neplatavimo klausimus – šio tikslo turėtų būti siekiama atsižvelgiant į padėtį Irane, Afganistane ir Artimuosiuose Rytuose – ir taip siekti stiprinti saugumą ir stabilumą pasaulyje;

60. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę paspartinti dialogą su Rusija siekiant užtikrinti, kad būtų besąlygiškai laikomasi visų 2008 m. sudaryto Rusijos, Europos Sąjungos ir Gruzijos šešių punktų susitarimo nuostatų, taip pat siekti šio konflikto galutinio sprendimo, kuriame būtų paisoma Gruzijos teritorinio vientisumo; mano, kad Rusija visų pirma turėtų užtikrinti Europos Sąjungos stebėsenos misijai (EUMM) neribotas galimybes dirbti Abchazijoje ir Pietų Osetijoje; pabrėžia, kad būtina užtikrinti stabilumą pirmiau minėtuose Gruzijos regionuose;

Turkija

61. pabrėžia, kad abiem šalims, ES ir Turkijai, reikia ilgalaikio strateginio požiūrio į jų tarpusavio santykius ateityje; palankiai vertina Tarybos 2010 m. gruodžio 14 d. pareiškimą, kuriame raginama stiprinti bendradarbiavimą saugumo ir abipusio intereso užsienio politikos klausimais; mano, kad vis aktyvesnė Ankaros užsienio politika reiškia naujus iššūkius ir galimybes bendrajai užsienio ir saugumo politikai; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę įtraukti Turkiją į oficialiai įtvirtintą dialogą esminiais

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

strateginiais klausimais, pvz., energetikos politikos, Vakarų Balkanų ir Kaukazo regiono stabilumo, Irano branduolinės programos ar kylančios demokratijos užuomazgų Artimuosiuose Rytuose, taip užtikrinant glaudesnę tikslų suderinamumą ir naują dinamiškumą dvišaliuose santykiuose; tačiau pabrėžia, kad toks dialogas turėtų ne pakeisti, o papildyti ir sustiprinti Turkijos pastangas siekiant narystės ES;

62. apgailestauja dėl to, kad beveik visai sustojo Turkijos stojimo į ES procesas; primena, kad visos ES valstybės narės ir Turkija turi bendrai siekti pašalinti kliūtis Turkijai siekiant narystės ES; išpėja dėl rimtų ilgalaikių problemų, jeigu ES ir Turkijos santykiai išliks nestabilūs, o ES ir NATO toliau bus kliudoma siekti glaudesnio bendradarbiavimo; bet kokiu atveju viliasi, kad Turkija ir toliau tęs modernizacijos procesą savo šalyje laikydamasi europietiško principų;

Artimieji Rytai ir Viduržemio jūros regionas

63. pritaria tiesioginių Izraelio ir Palestinos savivaldos taikos derybų atnaujinimui ir pabrėžia būtinybę siekti prasmingų derybų, kurios būtų baigtos per tam tikrą ribotą laikotarpį ir vyktų abišalio pasitikėjimo sąlygomis, kurios gali susidaryti tik tuo atveju, jeigu Izraelis nedelsiant sustabdys gyvenviečių statybą; primena, kad ES yra didžiausia Palestinos savivaldos rėmėja ir pagrindinė Izraelio prekybos partnerė, todėl yra tiesiogiai suinteresuota įtikinti abi puses kuo greičiau išspręsti svarbiausius klausimus (t. y. pabėgėlių, sienų ir Jeruzalės statuso) ir sukurti gyvybingą ir taikią Palestinos valstybę šalia Izraelio valstybės; pabrėžia, kad būtinas dviejų valstybių sprendimas, ir pripažįsta abiejų valstybių teisę gyventi vienai šalia kitos saugiai, taikiai ir turtingai; todėl palankiai vertina 2010 m. gruodžio 13 d. ES Tarybos išvadas dėl Artimųjų Rytų taikos proceso ir pareiškimą ES valią padėti šalims siekti šio tikslo;

64. ragina ES, vadovaujantis 2009 m. gruodžio 12 d. Tarybos išvadomis, imtis ryžtingesnio politinio vaidmens, kuris atitiktų jos finansinį indėlį regione; yra įsitikinęs, jog vardan taikos ir saugumo šiame strateginiu požiūriu ES gyvybiškai svarbiame kaimyniniame regione būtina skubiai visapusiškai keisti ES politiką Artimųjų Rytų atžvilgiu, kad ES galėtų imtis nuoseklaus ir ryžtingo politinio vaidmens bei įgyvendinti veiksmingas diplomatinės priemonės; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę parengti naują regionui skirtą Europos strategiją, kurioje būtų išdėstyti ES interesai ir tikslai bei priemonės, kurias taikant būtų skatinama demokratija ir teisinė valstybė regione, o išteklių būtų nukreipiami pirmiausia į pilietinės visuomenės stiprinimą;

65. yra labai sunerimęs dėl to, kad prieš Ašrafo stovyklos Irake gyventojus naudojama jėga, esama aukų, ir apgailestauja dėl žuvusiųjų; ragina Irako vyriausybę susilaikyti nuo smurto ir gerbti stovyklos gyventojų žmogaus teises; ragina, suteikus nevaržomą galimybę patekti į stovyklą ir siekiant išsamiai įvertinti vietos padėtį, atlikti nepriklausomą tarptautinį tyrimą; ragina visas šalis elgtis santūriai ir surasti taikų bei tvarų padėties sprendimą;

66. reiškia solidarumą su Pietų kaimynystės šalių piliečiais kovojant dėl demokratijos, laisvės ir socialinio teisingumo; ragina ES nedviprasmiškai ir skubiai paremti naujus demokratijos, laisvės ir socialinio teisingumo siekius; tebėra susirūpinęs dėl to, kad ES Viduržemio jūros regiono strategijoje nėra aiškios ilgalaikės regiono pažangos ir vystymosi strateginės vizijos; ragina paaiškinti ir pagerinti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos veikimo pagrindą, tikslus ir darbo metodus; todėl mano, kad nepaprastai svarbu ir skubu persvarstyti ir nuodugniai peržiūrėti ES Viduržemio jūros regiono strategiją, ir ragina, kad vykdant strateginę EKP peržiūrą būtų visapusiškai atsižvelgiama ir reaguojama į naujus įvykius regione ir pradedamas politinis dialogas su ES pietinėmis kaimyninėmis šalimis; be to, prašo, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga būtų pertvarkyta, siekiant aktyviai ir veiksmingai prisidėti prie demokratinių, tvarių ir teisingų visuomenių visame regione; pabrėžia moterų dalyvavimo svarbą pereinant prie demokratijos ir vykdant institucines reformas; dar kartą pabrėžia, kad demokratijos, teisinės valstybės stiprinimas, geras valdymas, kova su korupcija ir pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms – pagrindiniai šio dialogo klausimai;

67. primena savo vaidmenį įgyvendinant ES biudžeto procedūrą ir pabrėžia būtinybę užtikrinti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos demokratinį teisėtumą ir tai, kad sprendimai būtų priimami skaidriai, o Europos Parlamentas, Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinė asamblėja ir nacionaliniai parlamentai dalyvautų sprendimų priėmimo procese;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

68. atidžiai stebi padėtį Tunise, Egipte ir kitose regiono šalyse; palaiko teisėtus tautų demokratijos, laisvės ir socialinio teisingumo siekius; ragina ES kurti partnerystę, grindžiamą abipusiais interesais, kurioje daug dėmesio būtų skiriama užimtumui, švietimui ir mokymui, siekiant padėti palengvinti dabartinę socialinę ir ekonominę krizę šiose šalyse, ir suteikti atitinkamą pagalbą, kurios gali reikėti vykstančioms politinėms reformoms ir socialiniam ir ekonominiam vystymuisi paremti; pabrėžia paramos kuriant institucinius pajėgumus, nepriklausomą teismų sistemą, stiprinant pilietinės visuomenės organizacijas ir formuojantis pliuralistinėms politinėms partijoms pasaulietinėje sistemoje svarbą; palankiai vertina referendumą dėl konstitucinių reformų Egipte; ragina Egipto valdžios institucijas tęsti Konstitucijos ir rinkimų įstatymo peržiūrą, siekiant laisvų ir sąžiningų rinkimų;

69. apgailestauja, kad stinga ES valstybių narių sutarimo, kaip reaguoti į padėtį Libijoje, nes tai susiaurina Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės visapusiškų BUSP veiksmų šiuo klausimu apimtį; vis dėlto palankiai vertina Tarybos sprendimą pradėti Europos Sąjungos karinę operaciją, kuri padėtų vykdyti humanitarinės pagalbos operacijas reaguojant į kritinę padėtį Libijoje, – vadinamąją EUFOR Libija operaciją;

70. pabrėžia, kad nedelsiant būtina nutraukti žiaurias slopinimo priemones Sirijoje, kurias taikant žuvo ir areštuoti šimtai žmonių; ragina Sirijos prezidentą ir vyriausybę atsižvelgti į teisėtus Sirijos gyventojų reikalavimus ir dalyvauti nuoširdžiam nacionaliniame dialoge, kuriuo siekiama įgyvendinti esmines politines, ekonomines ir socialines reformas ir liautis vykdyti politinės opozicijos, pilietinės visuomenės ir žmogaus teisių gynėjų represijų politiką; pritaria JT Žmogaus teisių tarybos rezoliucijai, kurioje smerkiamas Sirijos vyriausybės smurtas prieš taikius demonstrantus, ir pritaria, kad JT vyriausiasis žmogaus teisių komisaras į šalį pasiųstų faktų nustatymo misiją; ragina ES ir valstybes nares atsižvelgti į Sirijos įvykius savo dvišaliuose santykiuose su šia šalimi, įskaitant tolesnių derybų dėl ES ir Sirijos asociacijos susitarimo nutraukimą, bendradarbiavimo su Sirijos valdžios institucijomis pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę persvarstymą ir griežtas ir tikslines sankcijas, kuriomis siekiama režimo vykdomos politikos pokyčių;

71. ragina Bahreino ir Jemeno valdžios institucijas nenaudoti jėgos prieš protestų dalyvius ir gerbti jų teisę į susirinkimų ir žodžio laisvę; pabrėžia, kad asmenys, atsakingi už tai, kad žuvo ir buvo sužeisti žmonės, kuo greičiau turi atsakyti už savo veiksmus ir būti patraukti baudžiamajon atsakomybėn nacionaliniuose teismuose arba Tarptautiniame baudžiamajame teisme Hagoje; ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares remti taikius demokratinius Bahreino, ir Jemeno piliečių lūkesčius, peržiūrėti šių šalių atžvilgiu vykdomą savo politiką, laikytis ES elgesio kodekso ginklų eksporto srityje ir, jei nacionalinės valdžios institucijos rimtai įsipareigoję, ragina būti pasirengusias padėti šiose šalyse įgyvendinti konkrečių politinių, ekonominių ir socialinių reformų darbotvarkę; išreiškia didelį susirūpinimą dėl naujausių įvykių Bahreine ir ypač dėl to, kad 2011 m. balandžio 28 d. keturi protestų dalyviai buvo nubausti mirties bausme; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę daryti spaudimą Bahreino valdžios institucijoms, kad jos patvirtintų mirties bausmės moratoriumą, taip pat užtikrintų teisingus teismų procesus, tinkamą teisinį atstovavimą ir teisę pateikti apeliacinį skundą;

72. pakartoja, kad visapusiškai remia Specialųjį tribunolą Libanui – nepriklausomą teismą, kuris įsteigtas remiantis JT Saugumo Tarybos rezoliucija 1757 ir atitinka aukščiausius teismo standartus; pakartoja, kad tvirtai remia Libano suverenitetą, vienybę ir teritorinį vientisumą, taip pat visapusišką funkcionalią visų Libano institucijų veiklą; pabrėžia, kad vidaus stabilumas ir tarptautinės teisės nuostatų paisymas yra visiškai suderinami dalykai; ragina visas Libano politines jėgas toliau dalyvauti atvirame konstruktyviame dialoge, skirtame puoselėti visų Libano piliečių gerovei, klestėjimui ir saugumui; teigiamai vertina gyvybiškai svarbų vaidmenį, kurį atlieka Jungtinių Tautų laikinosios pajėgos Libane (UNIFIL) ir ragina įgyvendinti visas JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1701 nuostatas;

Azija

73. pabrėžia, kad prieš pradėdamas ieškoti bet kokio ilgalaikio Afganistano krizės sprendimo pirmiausia turi būti atsižvelgta į Afganistano piliečių interesus, susijusius su jų vidaus saugumu, civiline sauga, taip pat ekonominiu ir socialiniu vystymusi, įtraukiant konkrečias priemones, skirtas skurdui, moterų diskriminacijai panaikinti, pagarbai žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principams stiprinti, be to, turi būti taikomos susitaikymo priemonės, nutraukta opijaus gamyba, ryžtingai kuriama valstybė, Afganistanas turi būti integruotas į tarptautinę bendruomenę ir iš šalies turi būti išvartyta grupuotė *Al Qaeda*; pabrėžia, kad Afganistane visų pirma turi būti suformuotos policijos pajėgos, pajėgios užtikrinti bent minimalų saugumo lygį, kad vėliau būtų galima išvesti užsienio šalių karines pajėgas iš šalies; pakartoja, jog laikosi savo pozicijos, kad ES

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

ir plačiosios tarptautinės bendruomenės prasmingais veiksmais Afganistane turėtų būti remiami afganai, kuriantys savo valstybę, kurioje veiktų stipresnės demokratinės institucijos, galinčios atstovauti tautai, užtikrinti teisinės valstybės principų laikymąsi, taiką, teritorinį vientisumą, tvarų socialinį ir ekonominį vystymąsi, visų savo piliečių, visų pirma moterų ir vaikų, gyvenimo sąlygų gerinimą, taip pat turėtų būti gerbiamos visų šalies etninių ir religinių bendruomenių istorinės, religinės, dvasinės ir kultūrinės tradicijos; be to, primena pilietinės visuomenės rėmimo, demokratinė institucijų kūrimo, pvz., saugumo pajėgų ir teismų mokymo, nepriklausomos žiniasklaidos, NVO rėmimo ir parlamentinės priežiūros svarbą;

74. pakartoja, jog laikosi nuomonės, kad Pakistanas atlieka itin svarbų vaidmenį regione ir kad stabilus, pasaulietiškas ir teisinių principų besilaikantis Pakistanas gyvybiškai svarbus norint užtikrinti Afganistano ir aplinkinių regionų stabilumą; be to, pabrėžia galimą Pakistano vaidmenį Afganistano taikos procese; pabrėžia, kad Pakistanas negali būti saugus prieglobstis grupuotei *Al-Qaeda* ir Talibanui; pripažįsta, kad pražūtingi 2010 m. rugpjūčio mėn. potvyniai buvo smūgis naujamai Pakistano vyriausybei, kuri jau buvo pradėjusi daryti pažangą spręsdama daugybę uždavinių; primygtinai ragina Tarybą, Komisiją ir tarptautinę bendruomenę apskritai parodyti tvirtą solidarumą ir skirti Pakistanui apčiuopiamą pagalbą, kuri skubiai reikalinga šiai potvynių nuniokotai šaliai atstatyti ir atkurti, taip pat šalies siekiui sukurti tvirtą ir klestinčią visuomenę paremti; palankiai vertina ES pastangas politiškai remti pažangesnę institucinę plėtrą ir kompetencijos ugdymą Pakistane ir padėti demokratinėms Pakistano institucijoms kovoti su ekstremizmu, visų pirma siekiant, kad būtų panaikinti įstatymai dėl piktžodžiavimo ir remiama Pakistano pilietinė visuomenė; ragina toliau užtikrinti šią paramą; ragina Pakistaną nedelsiant prisijungti prie Branduolinio ginklo neplatavimo sutarties ir visapusiškai bendradarbiauti su Tarptautine atominės energijos agentūra siekiant atskleisti Pakistano turimas branduolinio ginklo atsargas ir įrangą;

75. visapusiškai pritaria tam, kad būtų vykdomas E3+3 įsipareigojimas ir ieškoma galimybės iš anksto suderėti Irano branduolinio klausimo sprendimą, kuriuo remdamasi tarptautinė bendruomenė iš naujo patikėtų, jog Irano branduolinė programa – išimtinai taiki ir vykdoma laikantis pagrindinio Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatavimo (angl. NPT) principo; palaiko Tarybos dviejų kryptį metodą, kuriuo siekiama rasti diplomatinį sprendimą, nes tik taip galima realiai išspręsti Irano branduolinės programos klausimą; apgailestauja, kad dėl Irano nebendradarbiavimo su Tarptautine atominės energijos agentūra (TATENA) aiškinantis jo branduolinės programos tikslus nebuvo galima išvengti JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1929(2010), pagal kurią pradėdamas ketvirtasis Iranui taikomų su jo branduoline programa susijusių sankcijų raundas, ir papildomų ribojamųjų priemonių, apie kurias paskelbė ES, JAV, Japonija, Kanada ir Australija; pabrėžia, kad branduolinis klausimas negali būti išspręstas ES paramos Irano pilietinei visuomenei ir jos teisėtiems visuotinių žmogaus teisių ir nesuklastotų demokratiškų rinkimų siekiams sąskaita;

76. griežtai smerkia nuolatinę provokuojamo, kurstomo ir antisemitinio pobūdžio retoriką, kurios ėmėsi Irano prezidentas, paraginęs „nušluoti“ Izraelį, ir ypač apgailestauja dėl grasinimų, kurie nukreipti prieš patį Izraelio valstybės buvimą; yra labai susirūpinęs dėl to, kad Irane nuolat didėja mirties bausmės įvykdymo atvejų skaičius, kadangi tai neteisminiai valstybės vykdomi nužudymai be tinkamo proceso, taip pat labai susirūpinęs dėl nuolatinių sistemingų represijų prieš piliečius, kurie siekia daugiau laisvės ir demokratijos; pabrėžia, kad oficialūs dvišaliai Europos Parlamento ir Irano parlamento (Madžliso) delegacijų tarpusavio ryšiai taip pat turėtų būti naudojami žmogaus teisių klausimams spręsti; jie turėtų būti palaikomi su sąlyga, kad nebūtų trukdoma lankyti politinių kalinių ir žmogaus teisių veikėjų, o atstovams turėtų būti suteikta galimybė laisvai keistis visomis politinėmis nuomonėmis; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliojimą imtis veiksmų ES delegacijai Irane atkurti, kad būtų galima stebėti padėtį vietoje iš ES perspektyvos; ragina Irano režimo atstovus susilaikyti nuo kišimosi į Irako vidaus reikalus;

77. reiškia pasitenkinimą dėl to, kad stiprinami sektorių dialogai su Kinija, ir ragina imtis bendrų suderintų veiksmų siekiant spręsti ginčytinus klausimus, kurie buvo akcentuojami per ES ir Kinijos aukščiausiojo lygio susitikimą; palankiai vertina pažangą, kuri daroma užtikrinant geresnį ekonomikos ir teismų valdymą; reiškia didelį susirūpinimą dėl besitęsiančių didelių ir sistemingų žmogaus teisių pažeidimų šalyje, įskaitant mažumų teisių, ypač tibetiečių, uigūrų ir mongolų, pažeidimus ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliojimą pradėti dialogą žmogaus teisių klausimais ir užtikrinti, kad jie būtų nuolat įtraukiami į darbotvarkę;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

78. pažymi, kad ryšius su Japonija labai paveiks baisus žemės drebėjimas, cunamis ir jų sukelta branduolinė katastrofa, kurie smogė šaliai, ir tikisi, kad ES parodys solidarumą ir suteiks pagalbą, kad padėtų Japonijos valdžios institucijoms įveikti nelaimę; pažymi, kad ypač po naujausių dramatiškų įvykių ES ryšiai su Japonija, kuri vadovaujasi tomis pačiomis demokratinėmis vertybėmis ir susirūpinimu dėl žmogaus teisių kaip ir ES, išlieka nepaprastai svarbūs ekonominiu požiūriu ir atsižvelgiant į bendradarbiavimą tarptautiniuose forumuose; pabrėžia, kad dabartinis dėmesys Kinijai neturi nustelbti pastangų, kurios būtinos norint padidinti bendradarbiavimą su Japonija ir pašalinti likusias abipusės ekonominės skvarbos kliūtis;

79. palankiai vertina šalių, išsidėsčiusių abiejose Taivano sąsiaurio pusėse, veiksmus, kurių rezultatas – maždaug penkiolika 2010 m. birželio mėn. pasirašytų susitarimų, įskaitant ekonominio bendradarbiavimo pagrindų susitarimą (angl. ECFA) ir susitarimą dėl intelektualinės nuosavybės teisių; atsižvelgdamas į tai, kad abiejose sąsiaurio pusėse esančių šalių ekonominių santykių plėtra atitinka abiejų šalių ir ES interesus, tvirtai remia ES ir Taivano ekonominių ryšių stiprinimą bei ES ir Taivano ekonominio bendradarbiavimo susitarimo pasirašymą; pakartoja remias prasmingą Taivano dalyvavimą stebėtojo teisėmis atitinkamose organizacijose ir veikloje, pvz., Jungtinių Tautų bendrojoje klimato kaitos konvencijoje (JTBBKK), Pasaulio sveikatos organizacijoje (PSO) ir Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje (ICAO); palankiai vertina ES sprendimą panaikinti vizų režimą Taivano gyventojams, nes taip bus prisidedama prie ES ir Taivano prekybos ir investicinių santykių, taip pat žmonių tarpusavio santykių stiprinimo;

80. pripažįsta didžiulę Indijos, kaip stiprėjančios ekonomikos valstybės regione ir puikios demokratinės Europos partnerės, svarbą; palankiai vertina Indijos bendradarbiavimą su ES, ypač Afganistane, taip pat vykdamą į operaciją „Atalanta“; ragina glaudžiau bendradarbiauti klausimais, susijusiais su branduoliniu nusiginklavimu, klimato kaita, pasaulio ekonomikos valdymu, demokratijos, teisinės valstybės ir žmogaus teisių skatinimu; reiškia susirūpinimą dėl civilinių laisvių ir žmogaus teisių padėties Džamu ir Kašmyre, taip pat dėl to, kad toliau vykdoma kastomis grindžiama diskriminacija; tikisi, kad strateginė partnerystė su Indija bus plėtojama pagal bendrąjį veiksmų planą ir kad šiuo pagrindu bus pasiekta konkrečių rezultatų; tikisi, kad greitai bus baigtos derybos dėl laisvosios prekybos susitarimo ir jis bus pasirašytas, tačiau tuo pat metu pabrėžia, kad svarbu, jog dabartinės derybos dėl šio susitarimo neigiamai nepaveiktų pastangų sumažinti skurdą Indijoje;

Afrika

81. ryžtingai remia ir skatina partnerystę su Afrikos Sąjunga (AS) ir kitomis regioninėmis Afrikos organizacijomis sprendžiant stabilumo ir saugumo Afrikos žemyne problemas ir užtikrinant pažangą kitose itin svarbiose, pvz., demokratinio valdymo ir žmogaus teisių, klimato kaitos ir TVT įgyvendinimo, srityse; yra įsitikinęs, kad norint užtikrinti procesą, kurį vykdamą būtų pažangiai skatinamas AS valdymas ir įgaliojimų suteikimas sprendžiant saugumo ir stabilumo Afrikos žemyne klausimus, ypač kai tai susiję su taikos palaikymo misijomis, būtina stiprinti AS institucinę plėtrą ir sprendimų priėmimo procedūras, o ES turėtų teikti pagalbą AS šiose srityse;

82. pritaria sprendimui išsamiai apibrėžti veiksmus, kurių ES ketina imtis Afrikos Kyšulio regione ir kuriuos vykdamą būtų padedama atstatyti valstybės institucijas Somalyje, susieti žmogaus saugumą su vystymusi, teisinės valstybės principo puoselėjimu, pagarba žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises – taip būtų panaudotos visos ES priemonės, kurias taikant surandami ilgalaikiai sprendimai;

83. palankiai vertina ES pasirengimą remti taikų Visuotinio taikos susitarimo įgyvendinimą Sudane ir siekį užtikrinti ilgalaikį stabilumą regione; taip pat pabrėžia būtinybę atnaujinti pastangas siekiant išspręsti nesaugumo klausimą ir pasiekti ilgalaikį taikos susitarimą Darfūre; mano, kad būsima Pietų Sudano nepriklausomybė turi įtakos kultūriniu požiūriu padalytų valstybių stabilumui, o tai kelia problemų, kurias Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė turėtų būti pasirengusi spręsti; palankiai vertina tai, kad, kaip patvirtino ES rinkimų stebėjimo misija, Sudano gyventojai tinkamai surengė referendumą dėl Pietų Sudano; ragina ES toliau remti šalių pastangas, kad būtų siekiama pažangos Visuotiniame taikos susitarime aptariamais klausimais, ypatingą dėmesį skiriant pabėgėlių ir grąžinamų asmenų padėčiai, ir skatinti priemones, kurios būtinos siekiant užtikrinti Šiaurės ir Pietų Sudano santykių tvarumą surengus referendumą;

2011 m. gegužės 11 d., trečiadienis

84. primena, kad Alassane Ouattara yra vienintelis teisėtas 2010 m. lapkričio 28 d. Dramblio Kaulo Krante surengtų prezidento rinkimų nugalėtojas ir kad rinkimų rezultatų negalima užginčyti; atkreipia dėmesį į dabartinio vadovo Laurento Gbagbo areštą ir tikisi, kad tai padės sustabdyti smurtą; ragina visas šalies politines ir ginkluotąsias pajėgas paisyti Dramblio Kaulo Kranto rinkėjų valios ir nedelsiant užtikrinti taikų valdžios perdavimą, taip pat ragina vėl laikytis įstatymų ir tvarkos; ragina ES visapusiškai remti prezidentą A. Ouattarą ir palaikyti jo pastangas siekiant susitaikymo, atkūrimo bei vystymosi, taip pat skatinti Dramblio Kaulo Kranto klestėjimą ir stabilumą;

85. laikosi nuomonės, kad ES turėtų įvairiapusiškai spręsti saugumo ir stabilumo Sahelio regione klausimus; tvirtina, kad terorizmas ir tarpvalstybinis organizuotas nusikalstamumas (prekyba narkotikais, ginklais, cigaretėmis, žmonių kontrabanda) kelia rimtą grėsmę ne tik regiono šalims, bet ir tiesiogiai Europos Sąjungai; mano, kad ES būtina padėti regiono valstybėms plėtoti politiką ir priemones, kad būtų pašalinta ši didėjanti grėsmė saugumui, panaudojant visas tinkamas ES priemones, skirtas besitęsiantiems konfliktams, kaip antai Vakarų Sacharos konfliktui, spręsti, demokratinėms reformoms visose regiono šalyse skatinti, skurdui naikinti, tvariam vystymuisi užtikrinti, regiono klimato kaitos problemoms spręsti, migracijos srautams pačiuose pietuose ir iš pietų į šiaurę valdyti, taip pat demokratijai ir institucinei plėtrai užtikrinti (visų pirma saugumo sektoriuje) bei kovai su organizuotu nusikalstamumu; mano, kad taip pat reiktų pradėti procesą, per kurį regiono šalys, bendradarbiaudamos su AS ir laipsniškai gerindamos valdymo įgūdžiams, siektų susitarimo;

86. palankiai vertina Tarybos sprendimą atnaujinti ribojančių priemonių taikymą tam tikriems Zimbabvės politikams, pareigūnams ir bendrovėms, kurie palaiko R. G. Mugabės režimą; apgailestauja, kad dar nepasiekta pakankamų demokratinų pokyčių, ir ragina, visų pirma, Pietų Afrikos vystymosi bendrijos (PAVB) šalis, kad jos padėtų užtikrinti, jog Zimbabvėje kuo greičiau įvyktų laisvi ir sąžiningi rinkimai, kuriuos stebėtų tarptautiniai stebėtojai, ir kad šalis sparčiai priartėtų prie sklandaus valdžios perdavimo proceso;

87. reiškia susirūpinimą dėl to, kad 2010 m. rugsėjo mėn. buvo nutraukta BSGP misija Bisau Gvinėjoje, ir ragina Tarybą ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę apsvarstyti naujus kovos su organizuotu nusikalstamumu Bisau Gvinėjoje būdus, kad ši šalis netaptų dar viena nuo narkotikų priklausoma valstybe;

Lotynų Amerika

88. palankiai vertina tai, kad baigtos derybos dėl asociacijos susitarimo su Centrine Amerika ir dėl daugiašalės prekybos susitarimo su Peru ir Kolumbija; tačiau pabrėžia, kad ES turėtų toliau teikti pirmenybę regioninės integracijos procesams Lotynų Amerikoje; su pasitenkinimu pažymi, kad atnaujintos derybos dėl asociacijos susitarimo su Pietų Amerikos šalių bendrąja rinka (MERCOSUR), ir ragina sklandžiai jas užbaigti;

89. pripažįsta, kad Madride vykusiame ES ir Lotynų Amerikos bei Karibų jūros regiono valstybių aukščiausio lygio susitikime pasiekta teigiamų rezultatų, ir pabrėžia būtinybę stebėti, kaip įgyvendinamas Madrido veiksmų planas; primena, kad būtina patvirtinti Europos ir Lotynų Amerikos taikos ir saugumo chartiją ir kad remiantis JT chartijos ir susijusios tarptautinės teisės nuostatomis į šią chartiją turi būti įtrauktos bendrų politinių ir saugumo veiksmų strategijos ir gairės, reikalingos spręsti klausimams, susijusiems su bendro pobūdžio grėsmėmis ir iššūkiais;

*

* *

90. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai-vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, NATO generaliniam sekretoriui, NATO Parlamentinės Asamblėjos pirmininkui, dabartiniam ESBO pirmininkui, ESBO Parlamentinės Asamblėjos pirmininkui, Europos Tarybos Ministrų komiteto pirmininkui ir Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos pirmininkui.